

TRGOVINSKO PRAVO je pravo trgovcev oz subjektov, ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo in prometom blaga in storitev, trgovino, transportom in s tem povezanimi storitvami.

GOSPODARSKO PRAVO se ukvarja s pravnimi normami in institucijami, ki se nanašajo ali so povezane z gospodarskim sistemom kot celoto, zlasti organizacijo in nastopanjem gospodarskih subjektov na trgu ter temu ustrezne funkcije države.

PODJETNIŠKO PRAVO proučuje fenomen podjetja kot družbene asociacije ljudi, ki združujejo v podjetju svoja sredstva ali svoje delovne procese medsebojnega sodelovanja. PP skusa doseči pravnopolitične cilje. Za podjetje je značilno združevanje kapitala in osebnih storitev med seboj sodelujočih pravnih in fizičnih oseb, ki se pravno opredeljuje kot nosilec gospodarskih subjektov. Tezise PP je na statusnem pravu, notranjem koncernskem pravu, delovnem pravu in pravu participacije delavcev.

PRAVO DRUŽB se ukvarja s pravnim položajem zasebnih združenj lastnikov kapitala v različnih oblikah družb in kooperativnimi obilgacijskimi razmerji, ustanovljenimi zaradi uresničevanja določenih ciljev.

SODOBNO GOSPODARSKO PRAVO: Ker je del civilnega prava se uporablja le za določen krog subjektov. Naloga GP je ustvarjanje pravnih institucij na podlagi zakona, sodne prakse in literature ter proučevanje skupnih lastnosti, razlik, posebnosti položaja gospodarskih subjektov ter ugotavljanje pravnih praznin z namenom, da olajša poslovanje gospodarskim org in zagotavlja pravno varnost na trgu.. Gospodarski subjekti vstopajo v pravna razmerja ne glede na obstoj državnih mej. Za trgovinsko pravo je značilno načelo dinamičnosti in enostavnosti, načelo publicitete, zaupanja, registracije in pravne urejenosti.

MEDNARODNO GOSPODARSKO PRAVO ni poenoteno. Problem izbire nacionalnega prava, ki naj bi urejalo določeno pravno razmerje, sklenjeno med subjekti iz različnih pravnih sistemov oz držav- kolizijska pravila.

FORMULARNO PRAVO: 1. PRAVILA MEDNARODNE POSLOVNE PRAKSE- pravila, ki so jih ustvarili trgovci in njihove poklicne org v medsebojnem poslovanju v obliki običajev in vsakodnevne prakse. 2. PRAVILA, KI JIH SPREJEMAJO MEDNARODNE ORG, 3. MEDNARODNE KONVENCIJE.

UNIFIKACIJA: konvencije- sklepajo države med seboj in skušajo odpraviti pomanjkljivosti avtonomnega formularnega prava. Mednarodne konvencije zavezujejo države, da svoje nacionalno pravo prilagodijo pravnim pravilom konvencije ali pa konvencija neposredno ureja določeno pravno razmerje. Direktive zavezujejo članice EU, da poenotijo svoje pravo oz ga uskladijo z vsebino direktive. VIRI GP: 1. Materialni viri: najrazličnejši dejavniki, si sodoločajo, katera družbena razmerja naj bodo urejena s pravnimi normami in kaksna naj bo njihova vsebina. 2. Formalni viri- pravne norme, ki so predvidene v določenem pravnem redu: ustava, zakoni... 3. Spoznavni viri: dokumenti in gradiva, ki rabijo celostnemu vsebinskemu spoznavanju pravnih norm in njihove ciljnosti ter namenskosti. USTAVA RS je najvisji pravni dokument za urejanje najpomembnejših prvin državne ureditve, pravic in svoboscin cloveka in drzavljana, gospodarskih in socialnih razmerij, javnih financ... OBICAJI so uveljavljene in sprejeta poslovne navade v gospodarskem prometu: trgovinska praksa, obicaji in standardi. UZANCE so zbrani, nacrtno urejeni, pisno dolozeni in objavljeni trgovinski obicaji. Uporabljajo se le, ce so se udelezenci dogovorili za njihovo uporabo ali ce iz okoliscin izhajajo,

da so hoteli njihovo uporabo. FORMULARNE POGODBE so pogodbe, ki se sklepajo na podlagi vnaprej oblikovanih in natisnjenih določb. Pristopne pogodbe pripravlja gospodarsko močnejša stranka. TRGOVINSKE KLAUZULE so zgoščeno geslo, s katerim so določene pravice in dolžnosti, ki se v poslovni praksi štejejo kot običajne pri določenem pravem poslu. SODNA PRAKSA ima velik vpliv na oblikovanje norm v določeni pravni panogi: 1. Pravni stavki in stališča, 2. Pravna mnenja.